

Jeg kan nu rigtignok ikke forstaae, hvorledes der i en saadan Fremgangsmaade skulde ligge nogensomhelst Godhed mod Skatteyderne, naar det betænkes, at selv de Borgere, der med Familie kun have 200 Rbd. at leve af, skulde bidrage dertil. Jeg holder mig overbevist om, at den Betragtning, det ærede Medlem fremførte, paa ingen Maade vil holde Stik overfor Fleertallet af Landets Skatteydere. Hvorvidt det ærede Medlem for Ribe Amts Afd. Valgkreds (Ternansen) vil faae Ret i sin Mening, at de allerfleste Skatteydere her i Salen til Slutning ville stemme for denne Lov, det bliver jo en anden Sag.

Hvad det Moment angaaer, der ved Sagens første Behandling blev saa stærkt betonet af de allerfleste Talere, nemlig at den i denne Lov omhandlede Mand paa Grund af sin Stilling i vore tvende sidste Krige skulde have et ganske særligt Krav paa en Pensionsforhøielse, da skal jeg aldeles ikke — hvilket vel ogsaa vilde være upassende — her indlade mig paa nogen Undersøgelse af disse Grunde, men det være mig maaskee tilladt i al Almindelighed at udtale, at jeg fra forskellige meget paalidelige Mænd, der ogsaa have deeltaget i Fredericias Forsvar, har hørt den ganske modsatte Bedømmelse af Generallieutenant Lunding. Nu er det ganske vist, at der navnlig om enhver høiere stillet Mand's Fortjenester kan her ske meget afvigende Meninger, saaledes at det for Udenforstaaende er vanskeligt at vide, hvad der er det Rette i saa Henseende; men jeg er tilbøjelig til at troe, at vi i et saadant Tilfælde helst maae lade være at fremdrage nogen Enkelt. Jeg vil forudsætte, at Generallieutenant Lunding virkelig har været en fortjent Officer, at han virkelig har gjort Alt, hvad han kunde, i de upaatvibelige kritiske Tilfælde, hvori han har været stillet, saa er det dog ikke mere, end hvad enhver god ærlig dansk Mand vilde have gjort og bør gjøre uden nogensomhelst særlig Belønning. Ganste vist vilde saadanne Mænd have billigt Krav paa Folkets Anerkjendelse og Taknemmelighed, men det maa vist ogsaa være

Tilfældet, at Mange, som have beklædt lavere Poster i Armeen, kunne have et ligesaa berettiget Krav, og jeg kan derfor ikke finde det rigtigt at fremdrage den Høierestillede og give ham Pensionsforhøielse i et Tilfælde som det foreliggende, med Hensyn til hvilket dog de fleste, ja, jeg kunde næsten synes, at Alle maa være enige med mig i, at der ingen Nødvendighed er, der taler for Forslaget, thi en Sum af 2450 Rbd. er dog ganske vist tilstrækkelig til derfor at have, hvad man i Almindelighed kalder et anstændigt, for ikke at sige et meget godt Udkomme. Det er disse Betragtninger, som jeg nu her i ganske korte Ord har fremsat, der ved Afstemningen over Sagens Overgang til 2den Behandling ledebe mig til at stemme mod Loven, og som ogsaa fremdeles vilde gjøre, at jeg maa stemme imod den. Jeg maa endnu tilføie, at det, om jeg saa maa sige, noget spottende Bravo, som vi fra en vis Side her i Salen hørte, da vi otte Medlemmer stemte imod Sagens Overgang til 2den Behandling, ikke for mit Vedkommende i mindste Maade havde noget Saarende, og jeg vil haabe, at det heller ikke har haft nogen skadelig Følge for de andre 7 Medlemmers Helbred. Tilgaaende har det gjort mig ondt, at jeg Dagen efter i et af vore intelligente Blade saa os otte Medlemmer benævnte som Menigmænd af sidste Klasse, især da jeg allerede iforveien i samme Organ har været betegnet som en af de Alleringeste af dette Things ringe Menigmænd. Endnu skal jeg kun tillade mig den Bemærkning til Rigsbudsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), at flige skjønne Midler, som det lader til, at han særligt ynder, ikke for mit Vedkommende have den alleringeste Indflydelse, men ganske vilde forseile deres Maal og ikke bidrage til at fremme mig i noget Musehul.

Formanden: Med Hensyn til den sidste Deel af det ærede Medlems Udtalelser skulde jeg dog bemærke, at jeg maa ansee det for ønskeligt, at man holder udenfor Discussionen her i Salen, hvilke Domme der maatte blive